

2012.gada 1.oktobrī

Pēdējais veterāns (pravietisks sapnis par Baznīcu).

Sapnī es biju uzaicināts seniors, vai veterāns, uz Saldus sovhoztehnikumu, kuru absolvēju vēl Padomju laikā. Es biju novērotājs kādā no skolas nodarbībām. Studenti sēdēja solos un klausījās profesora lekciju, kurš nez kādēļ izrādījās Teoloģijas fakultātes profesors. Tad es sapratu, ka šī skola ir ne tikai tehnikums, bet tajā pašā laikā arī Teoloģijas fakultāte. Tas bija it kā divi vienā – laicīga un garīga skola kopā! Skolas bija tā saplūdušas, ka starp tām nevarēja pamanīt nekādu atšķirību vai robežu. Viss it kā bija saplūdis kopā un viens otru papildināja.

Tālāk es redzēju, ka tehnikuma studenti tajā pašā laikā bija arī Teoloģijas fakultātes studenti. Pēc profesora lekcijas tiem bija praktiskās nodarbības teoloģijā. Dīvaini bija tas, ka studenti neiztirzāja kādu teoloģisku tēmu, ko lasīja profesors, bet tā vietā klausījās pielūgšanas mūziku. Tie darīja tikai to, kas tiem patīk, bet to, kas sagādā piepūli, tie nedarīja. Studenti baudīja mūziku un draudzīgi diskutēja par to, kurš mūzikas gabals "izies tautā". Es ievēroju, ka starp studentiem valdīja draudzīgāka attieksme, nekā tad, kad es šeit mācījos – Padomju laikā.

Tālāk es redzēju, ka es šo skolu jau biju savā jaunībā absolvējis. Man jau bija šīs skolas diploms. Tomēr interesanti bija tas, ka es šo pašu skolu biju mēģinājis iziet otrreiz – neskatoties uz to, ka man jau bija šīs skolas diploms. Es sapnī nevarēju saprast - kāpēc man šī skola bija jāabsolvē vēlreiz?! Diemžēl otrreiz man šo skolu absolvēt neizdevās, jo kaut kas vienmēr pietrūka, lai otrajā reizē to absolvētu. Tad es biju priecīgs, ka neskatoties uz to, diploms man jau bija kabatā no pirmās reizes!

Tālāk es mēģināju starp klātesošajiem saskatīt kāda pazīstama veterāna seju, kurš arī šeit ir uzkavējies tik pat ilgi, cik es. Lai kā es arī pūlējos, taču nevienu pazīstamu seju ieraudzīt neizdevās. Tad sapratu, ka es šeit esmu uzkavējies visilgāk un esmu pēdējais veterāns, kad dodas projām no šejienes. Pārējie veterāni jau sen ir aizgājuši!

Tālāk es redzēju, ka man kā veterānam, bija atļauts ieiet skolas kopmītnēs; uzkavēties un diskutēt ar studentiem. Tur bija vēl kādi veterāni, kurus es iepriekš nepazinu, bet kuriem bija tāda

Pēdējais veterāns.

Written by Normunds Ozoliņš
Tuesday, 18 December 2012 07:07

pat privilēģija uzturēties studentu kopmītnēs. Mums bija atļauts tikai staigāt pa studentu istabiņām, bet mums nebija pašiem savas istabas. Noteiktā laikā mums bija jādodas projām, jo mēs šeit bijām tikai goda viesi.

Bija pienācis laiks doties projām un es devos projām visai pozitīvās noskaņās, jo priekšā gaidīja kaut kas liels un vēl neapgūts! Sapratu, ka šajā skolā es būšu tikai goda veterāns un neko praktisku šeit man vienalga darīt neatļaus. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Skola varētu būt līdzība par Baznīcu, kas šajos laikos ir tā sajaukta kopā ar pasauli, ka ir izdzisušas visas robežas.

2. Latvijā ir daudz labu kristīgu mūziķu, ar ko tiecer "paņemt tautu". Diemžēl ar to vien ir stipri par maz!

3. Attiecības kristiešu starpā ir kļuvušas mīļākas un draudzīgākas.

4. Iegūtais diploms ir mana kalpošana Luterāņu Baznīcā. Otrreizējo studiju neiegūtais diploms, ir mana kalpošana ārpus Luterāņu Baznīcas – citās Harizmātiskajās Draudzēs, kas diemžēl bijusi nesekmīga un nepiepildīta.

5. Pēdējais veterāns nozīmē, ka es visilgāk no sava laika kalpotājiem, esmu uzturējis Baznīcā aktuālu to Svaidījumu un redzējumu, kas mums kā mācītājiem tika dots 90-tajos gados. Ja pavēro, kas noticis ar kalpotājiem, tad tieši tā arī ir noticis – visi ir izklīduši un sākuši darīt pavisam ko citu.

6. Kopmītņu istabiņas ir tās Draudzes un kristīgās vienības, kuras mēs – daži veterāni, goda viesu statusā apmeklējam patreiz. Mums ir atļauts uzturēties, bet patstāvīgi dzīvot nav atļauts. Mums nav arī pašiem savas istabiņas, kas nozīmē – pašiem savu kalpošanas vietu.

Pēdējais veterāns.

Written by Normunds Ozoliņš
Tuesday, 18 December 2012 07:07

7.Lai arī cik bezcerīga izskatās situācija,Dievam nav nekas bezcerīgs ! Viņš vada uz vēl neapgūtu,taču auglīgu zemi - ārpus kristīgās nometnes,kādu mēs to pazinām līdz šim !